

Europæisk appel til præsident Trump om at indføre Glass/Steagall. Liliana Gorini fra konferencesalen, Frankfurt, Tyskland, 25.-26. nov., 2017

I sidste måned besluttede vi, fordi den Europæiske Union forbyder diskussionen, at bringe diskussionen fra Italien til USA. På hvilken måde? Vi skrev et brev til præsident Trump for at minde ham om det løfte, han gav under valgkampagnen, om at genindføre Glass/Steagall-loven. Et hundrede treogtredive parlamentsmedlemmer underskrev brevet – fra det italienske parlament, det Europæiske Parlament, inklusive hr. Zanni, der indsamlede otte underskrifter fra parlamentsmedlemmer på dette brev, samt fra nationale parlamentsmedlemmer: regionale rådsfolk fra Lombardiet, Veneto og folk fra Syditalien.

Liliana Gorini: Mit navn er Liliana Gorini, og jeg er forkvinde for *Movisol*, LaRouches organisation i Italien og en nær medarbejder til fr. Helga Zepp-LaRouche og hr. LaRouche gennem 40 år. Jeg siger dette, fordi jeg af fysiske årsager ikke har deltaget i konferencer, og nu er jeg her endelig: Så mange mennesker kender mig måske ikke.

Jeg vil gerne kommentere, hvad Zanni netop sagde om situationen i Europa, og især i mit land, Italien, og fuldt ud bekræfte det, han sagde om virkningerne på befolkningen af den Europæiske Unions vanvittige politik, og især om bail-in. Der er allerede ofre i Italien for denne bail-in-politik og

Bankunionen: To pensionister tog deres eget liv, fordi de mistede hele deres opsparing. Dette var ikke rige mennesker. Dette var almindelige mennesker, der havde sparet op i hele deres liv, og deres penge blev ganske enkelt stjålet med denne bail-in (ekspropriering af bankindsat). Det er ikke en løsning; der skaber faktisk flere problemer.

Efter problemet med bankerne i Veneto har vi nu også et problem med de væsentligste samarbejdsbanker i Genova, *Carige*, der er ved at gå fallit, og folk er bange. De ikke alene mister deres jobs, og økonomien synes at fortsætte udelukkende, fordi folk lever af deres opsavede midler. Italienerne har tendens til at opspare penge; men hvis de også mister deres opsparinger, vil de ikke alene ikke have et job, men de vil heller ikke være i stand til at overleve. Så det græske mareridt er ved at komme meget, meget tæt på for alle italienerne.

Men, i den Nye Silkevejsånd findes der en løsning, så jeg vil gerne overbringe de gode nyheder til alle i den optimistiske ånd, som fr. LaRouche gav udtryk for i sin åbningstale: I Italien har vi haft en diskussion, som vi begyndte for mange år siden, baseret på LaRouches Fire Love, og især den første lov, Glass/Steagall. Den debat, som *Movisol* – vi – skabte, har nu bragt otte lovforslag ind i det italienske parlament; i mellemtiden debatteres det i fire regionale råd. Der var for nylig en diskussion i Finanskomiteen om dette.

I sidste måned besluttede vi, fordi den Europæiske Union forbyder diskussionen, at bringe diskussionen fra Italien til USA. På hvilken måde? Vi skrev et brev til præsident Trump for at minde ham om det løfte, han gav under valgkampagnen, om at genindføre Glass/Steagall-loven. Et hundrede treogtredive parlamentsmedlemmer underskrev brevet – fra det italienske parlament, det Europæiske Parlament, inklusive hr. Zanni, der indsamlede otte underskrifter fra parlamentsmedlemmer på dette brev, samt fra nationale parlamentsmedlemmer: regionale rådsfolk fra Lombardiet, Veneto og folk fra Syditalien.

Mange andre mennesker underskrev dette: Betydningsfulde økonomer, journalister, ledere af aviser, jeg selv – jeg var selvfølgelig blandt de første underskrivere.

Vores idé er at bringe dette brev til Kongressen i januar måned for at fremme de tværpolitiske lovforslag, der er blevet foreslået i den amerikanske Kongres. Som I ved, har et par republikanere og mange demokrater introduceret [eller medsponsorert] lovforslag. Glass/Steagall-loven var i partiprogrammet for både det Republikanske og det Demokratiske Parti, ligesom det også er i de fleste italienske partiers partiprogram. I Italien afholder vi parlamentsvalg, sandsynligvis i maj. Alle [forslagene] om bankopdeling og Glass/Steagall er i alle disse italienske partiers partiprogrammer, fra venstre til højre.

Dette skyldes alt sammen vores kampagne i Italien. Jeg vil særligt gerne introducere denne unge mand – der er årsag til, at jeg er her, for han kørte mig – Massimo Coldamassaron. Det var ham, der indsamlede alle underskrifterne, opsøgte politikere og slog dem oven i hovedet og sagde, »Jeg vil redde mine børns fremtid, og I må vedtage Glass/Steagall, ellers vil vi meget snart stå uden et land.« Han har denne samling appeller, og han spurgte – og jeg gør dette, eftersom vi er her – om der er nogen af jer, som helt sikkert Hussein Askary, Ulf Sandmark, Jacques Cheminade, alle, der har en position, en eller anden fremtrædende politisk rolle, og vi vil gerne tilføje flere navne til disse 130 italienere, et par mennesker fra Frankrig, fra Tyskland, fra Sverige, fra Danmark, således, at når vi tager til Washington, vil det stå klart, at, ikke alene Italien, men hele Europa, hele Europa ønsker LaRouches Fire Love og Glass/Steagall.

Så kom hen til mig eller Massimo, og vi vil tilføje din underskrift, og vi vil sørge for, at denne appel ender i præsident Trumps hænder: Vi vil sørge for det. Mange tak.
[applaus]

Zepp-LaRouche: Jeg vil gerne fuldt ud støtte denne idé. Jeg mener, det er et meget nyttigt forslag, så alle fra alle lande, der ønsker at støtte dette initiativ, bør kontakte Liliana og Massimo. Jeg mener, at europæerne ikke har forenet deres stemmer, og jeg mener, at det, MP Zanni udtrykte, at der er denne diskrepans mellem den Europæiske Unions politik og så de europæiske landes evne til at forsvare deres egen interesser, er meget klar. Jeg mener, at denne konference kan være et godt udgangspunkt for at optrappe et sådant krav.

Jeg vil opfordre jer alle til at henvende jer til Liliana og hjælpe med i denne kampagne, ikke blot ved at levere en underskrift, men ved at forpligte jer til at gøre det, Massimo gjorde. Vi kan alle sammen henvende os til politikerne, til borgmestre, til parlamentsmedlemmer og kræve, at de forsvarer det almene vel.

For blot at styrke det, der blev sagt om finanskrisen: Vi sidder på en total krudttønde. Tegnene på, at krisen i 2008 gentager sig i langt større skala, er overvældende. Gældskrisen er større end i 2008; alle parametrene – derivaterne, de forgældede stater, selskaber, studenters gæld, krisen på ejendomsmarkedet – alle parametrene er omkring 40 – 80 % værre end i 2008. Og den Europæiske Union har netop udstedt retningslinjer, der går ud på, at de ikke har nogen værktøjer ud over at stjæle borgernes penge. Dette er virkelig et meget farligt øjeblik, som vi bør bruge som udgangspunkt for at gå ind i en regulær mobilisering for at få disse Fire Love gennemført.

Foto: Forkvinde for Movisol, den italienske LaRouche-bevægelse, Liliana Gorini.